

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๕๙

องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย

อำเภอหลังสวน จังหวัดชุมพร

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ ①

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายว่าด้วย การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
พ.ศ. ๒๕๕๙

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์
ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศกระทรวง ที่ ๕/๒๕๓๘ กำหนดให้กิจการดังกล่าว เป็นกิจการที่เป็นอันตรายต่อ
สุขภาพที่จำเป็นต้องมีการควบคุม และเพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน
ในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ด้วยเหตุนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายจึง
จำเป็นต้องกำกับดูแลการประกอบกิจการ และควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ ภายในเขตองค์การบริหารส่วน
ตำบลหาดยาย ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วน
ตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.
๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ
จึงได้ตราข้อบัญญัตินี้

②

ไป

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙

.....

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายและนายอำเภอหลังสวน จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙"

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้ และซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

"กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า

๑. การเลี้ยงสัตว์บก สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สัตว์เลี้ยงคลาน หรือแมลง

๒. การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

๓. การประกอบกิจการการเลี้ยง รวบรวมสัตว์หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน

เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

"ผู้ดำเนินกิจการ" หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

"คนงาน" หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

"มลพิษทางเสียง" หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

"มลพิษความสั่นสะเทือน" หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

"มลพิษทางอากาศ" หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

"มลพิษทางน้ำ" หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณชน

ข้อ ๑๑ สถานประกอบการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมายแสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องลักษณะเป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๑๒ สถานประกอบการที่คนงานอาจประอะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใดอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบกิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๓ สถานประกอบการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะดังนี้

(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและประเภทมูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้นอยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเอง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๔ สถานประกอบการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๕ สถานประกอบการที่มีโรงอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงาน ต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๖ สถานประกอบการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วน และต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๓

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๗ สถานประกอบการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๘ สถานประกอบการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัยดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกซ้อมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสี่สิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบการนั้น

"อาคาร" หมายความว่า ดึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น
ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

"การเลี้ยงสัตว์" หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

"การปล่อยสัตว์" หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานสถานที่เลี้ยง
สัตว์ รวมทั้งการสะการครอบครองสัตว์

"สถานที่เลี้ยงสัตว์" หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการ
ควบคุมสัตว์เลี้ยง

"เจ้าของสัตว์" หมายความว่า ผู้ครอบครองเลี้ยงสัตว์ด้วย

"ที่หรือทางสาธารณะ" หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้
ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

"เจ้าพนักงานท้องถิ่น" หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย ③

"เจ้าพนักงานสาธารณสุข" หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ ให้นายองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ ให้การประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมภายในเขต
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย *ที่ ๑ ตำบล ๒๑ ใน อบก ๔*

ข้อ ๗ ห้ามบุคคลใดประกอบกิจการหรือการค้าซึ่งกำหนดให้ควบคุม ดังระบุไว้ในข้อ ๖ ในเขตองค์การ
บริหารส่วนตำบลหาดยาย เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ผู้ใดประกอบการค้าประเภทหนึ่งประเภทใด ซึ่งกำหนดควบคุมตามข้อ ๖ ในเขตองค์การบริหาร
ส่วนตำบลหาดยาย โดยมีได้รับอนุญาตต้องระวางโทษตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผัง
เมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือมีการ
ประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยกฏหมายนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่
กรณี

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๑๐. สถานที่ประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน
สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่ราชการอื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง แต่ทั้งนี้
ต้องไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากประชาชนในชุมชนหรือและผู้ดูแลรับผิดชอบสถานที่นั้น ๆ แต่
ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตราย ต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๔

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ
ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบการ

ข้อ ๑๙ สถานประกอบการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตราย จะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๕

ใบอนุญาต

ข้อ ๒๐ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๒๑ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๖ ในลักษณะที่เป็นการค้า จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐานดังต่อไปนี้

(๑) คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการ

(๒) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรข้าราชการ หรือบัตรพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือหนังสือรับรองนิติบุคคล กรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขอ

(๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)

(๔) เอกสารอื่นใดที่องค์การบริหารส่วนตำบลหลายายประกาศกำหนด หรือเห็นว่าเกี่ยวข้องและจำเป็นกับการประกอบกิจการ

ข้อ ๒๒ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

๑. ต้องประกอบกิจการภายในอาคาร สถานที่ หรือพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ทั้งนี้ หากจะมีการแก้ไข

เปลี่ยนแปลง ต่อเติม หรือเพิ่มเติมอาคาร สถานที่ หรือพื้นที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นทุกครั้ง

๒. ต้องรักษาอาคาร สถานที่ เลี้ยงสัตว์ให้เป็นตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๐ ถึงข้อ ๑๖ อย่างเคร่งครัด ทั้งนี้ หากมีความชำรุดบกพร่องเกิดขึ้น ให้รีบดำเนินการแก้ไขให้กลับสู่สภาพปกติโดยทันที

๓. ต้องดูแลรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้ในการประกอบกิจการให้อยู่ในสภาพและมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานตามกฎหมาย

๔. ต้องดูแลรักษาอาคาร สถานที่ หรือพื้นที่มิให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน ยุง สัตว์นำโรคใด ๆ หรือเชื้อโรคใด ๆ ทั้งนี้ หากพบหรือสงสัยว่าจะมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น ต้องรีบแจ้งให้ทางเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข โดยทันที

๕. ต้องควบคุม ดูแลและป้องกันมิให้เกิดมลพิษใด ๆ ตามที่บัญญัติไว้ในข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ หากพบ
หรือสงสัยว่าจะมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้น ให้รีบดำเนินการแก้ไข และให้รีบแจ้งให้ทางเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงาน
สาธารณสุข โดยทันที

๖. ต้องควบคุมดูแลการเลี้ยงสัตว์ มิให้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญใด ๆ แก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณ
ใกล้เคียง หรือผู้ซึ่งต้องประสบเหตุนั้น

๗. ต้องยินยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือผู้ที่มอบหมายเข้าไปในอาคาร
สถานที่ หรือพื้นที่ประกอบกิจการเพื่อตรวจสอบ หรือดำเนินการใด ๆ ตามข้อบัญญัตินี้ได้ตลอดเวลา เมื่อทางเจ้าพนักงาน
แจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว แต่กรณีฉุกเฉิน เร่งด่วน หรือจำเป็นอย่างยิ่ง เจ้าพนักงานสามารถเข้าไปโดยไม่ต้องแจ้งให้
ทราบ

ข้อ ๒๓ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการ
อนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๒๔ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความ
ถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือ
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้ง
ให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาต ก็ให้
ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันได้รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอ
อนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้
ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้ง
การขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้
แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๕ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจของ
องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสีย
ค่าธรรมเนียมแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและ
เงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ ด้วย

ข้อ ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้าย
ข้อบัญญัตินี้ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับกรณีที่เป็นกรขอรับใบอนุญาตครั้งแรก หรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับ
กรณีที่เป็นกรขอต่ออายุใบอนุญาต ตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้
ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนิน
กิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง
ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้มีหนี้ผูกพันดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบ
จำนวน

ข้อ ๒๗ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล
หาดยาย

ดังกล่าวแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของสัตว์เพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้น ตกเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย แต่ถ้การกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือบุคคลใด หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายใด ๆ ขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาด หรือจัดการตามที่เห็นสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ ส่วนเงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาด เมื่อหักค่าใช้จ่ายใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับสัตว์นั้นแล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่เจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นคืนสัตว์หรือเงินแล้วแต่กรณีตามวรรคหนึ่ง ให้แก่เจ้าของสัตว์ ต่อเมื่อเจ้าของสัตว์ได้เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับสัตว์นั้น และค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ (ถ้ามี) ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลหาดยายครบถ้วนแล้ว

ข้อ ๔๐ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๓๘ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

ประกาศ ณ วันที่ เดือน พ.ศ. ๒๕๕๙

5

(ลงชื่อ)

(นายธเรวัชร ออบแพทย์)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย

ความเห็นของนายอำเภอ

.....
.....

(ลงชื่อ)

(จิตติภพ รอดคอน)

(.....)
นายอำเภอห้วยฝ้าย

รักษาการนายอำเภอห้วยฝ้าย

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตขายซื้อใบอนุญาตองค์การบริหารส่วนตำบลทาดยาย
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. 2559

ลำดับที่	ประเภทการค้า	ค่าธรรมเนียม/ปี	หมายเหตุ
	1.กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์		
1.	การเลี้ยงม้า โค กระบือ		
	ก.จำนวนเกินกว่า 5 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	100	
	ข.จำนวนเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 40 ตัว	200	
	ค.จำนวนเกินกว่า 40 ตัวขึ้นไป	400	
2.	การเลี้ยงสุกร		
	ก.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 20 แต่ไม่เกิน 50 ตัว	200	
	ข.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 50 แต่ไม่เกิน 100 ตัว	300	
	ค.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 100 แต่ไม่เกิน 500 ตัว	500	
	ง.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 500 แต่ไม่เกิน 1,000 ตัว	1,000	
	จ.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 1,000 แต่ไม่เกิน 2,000 ตัว	3,000	
	ฉ.การเลี้ยงสุกรเกินกว่า 2,000 ตัว ขึ้นไป	6,000	
3.	การเลี้ยงแพะ แกะ		
	ก.จำนวนไม่เกิน 20 ตัว	300	
	ข.จำนวนเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 50 ตัว	800	
	ค.จำนวนเกินกว่า 50 ตัวขึ้นไป	1,500	
4.	การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่าน		
	ก.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 100 แต่ไม่เกิน 500 ตัว	200	
	ข.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 500 แต่ไม่เกิน 1,000 ตัว	400	
	ค.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 1,000 แต่ไม่เกิน 2,000 ตัว	600	
	ง.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 2,000 แต่ไม่เกิน 5,000 ตัว	1,000	
	จ.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 5,000 แต่ไม่เกิน 10,000 ตัว	1,200	
	ฉ.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 10,000 แต่ไม่เกิน 20,000 ตัว	2,000	
	ช.การเลี้ยงเปิด ไก่ ห่านเกินกว่า 20,000 ตัว ขึ้นไป	3,000	
5.	การเลี้ยงสัตว์น้ำ สัตว์เลื้อยคลาน หรือแมลง		
	ก.พื้นที่ไม่เกิน 50 ตารางเมตร	300	
	ข.พื้นที่เกินกว่า 50 ตารางเมตร แต่ไม่เกิน 100 ตารางเมตร	500	
	ค.พื้นที่เกินกว่า 100 ตารางเมตรขึ้นไป	1,000	
6.	การประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ รวบรวมสัตว์นานาชาติในที่สาธารณะหรือที่เอกชน หรือธุรกิจอื่นมดที่มีลักษณะทำนองเดียวกันเพื่อให้ประชาชนเข้าชม หรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	1,000	
7.	การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม		
	ก.จำนวนเกินกว่า 5 ตัว แต่ไม่เกิน 20 ตัว	100	
	ข. จำนวนเกินกว่า 20 ตัว แต่ไม่เกิน 40 ตัว	200	

เลขที่รับ...../.....

**แบบคำขอต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์**

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เกี่ยวกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ปริมาณ.....จำนวน.....
ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบกิจการว่า.....
.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร
จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่างๆมาพร้อมนี้ คือ

- 1. ใบอนุญาตเดิม
- 2. อื่นๆ.....

ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต
(.....)

ข้อ ๒๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๙ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอไปขอแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายกฎบัญญัติ

การขอรับไปแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับไปแทนใบอนุญาตนำเสนอบันทึกการแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับไปแทนใบอนุญาตนำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่ มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

**หมวด ๖
บทกำหนดโทษ**

ข้อ ๓๐ ในกรณีปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือกฎบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๓๑ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ นี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้น ก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๓๒ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่มีพบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักทำการงานของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ข้อ ๓๓ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงโทษเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๓๔ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ ๗ หรือข้อ ๒๐ วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ในใบอนุญาตตามข้อ ๒๐ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท ตามมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๖ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขทั่วไป ที่กำหนดให้ผู้ดำเนินการปฏิบัติ
ผู้ดูแลรักษาความปลอดภัยของสถานที่ที่ใช้ดำเนินการ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพต่าง ๆ ตาม
ข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๗ ผู้ได้รับอนุญาตผู้ใดดำเนินการในระหว่างที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ต้องระวางโทษปรับไม่
เกินหนึ่งพันบาท และปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืน ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติ
การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๓๘ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนใน
ท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย
เป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือการปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาล

และทางสาธารณะ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

(๑.๒) สถานที่ราชการอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภทโดยเด็ดขาด

แต่ทั้งนี้ จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากหน่วยงานผู้ดูแลรับผิดชอบพื้นที่ และจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตามหลักเกณฑ์
ที่กรมการผู้ดูแลรับผิดชอบพื้นที่และเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะได้ออกกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้ เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ได้ ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง

ดังนี้

(๒.๑) ที่สาธารณะที่ระบุไว้เป็นทุ่งเลี้ยงสัตว์ เป็นเขตที่สามารถเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ทุกประเภท แต่ทั้งนี้
ต้องปฏิบัติตามระเบียบหรือหลักเกณฑ์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๒.๒) ที่สาธารณะที่เป็นที่ดินรกร้างว่างเปล่า หรือ ที่สาธารณะประเภทอื่นใด เป็นเขตที่สามารถเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์ทุกประเภท แต่ทั้งนี้ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และตามหลักเกณฑ์ที่เจ้า
พนักงานจะได้ออกกำหนดไว้ในหนังสืออนุญาต

หมวด ๒

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๓๙ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ อันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ 35 โดยไม่
ปฏิบัติตามเงื่อนไข ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน และเมื่อพ้นกำหนดเวลา
ดังกล่าวแล้ว ยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของสัตว์เพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้น ตกเป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ
บริหารส่วนตำบลหาดยาย แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือบุคคลใด หรือต้องเสีย
ค่าใช้จ่ายเกินสมควร หรืออาจทำให้เกิดความเสียหายใด ๆ ขึ้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขาย หรือขายทอดตลาด
สัตว์ดังกล่าวตามที่เห็นสมควรแก่กรณี ก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ ส่วนเงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาด เมื่อ
หักค่าใช้จ่ายใด ๆ อันเกี่ยวข้องกับสัตว์นั้นแล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

โปร

เลขที่รับ...../.....

แบบคำขอรับใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

เขียนที่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....
.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ ประเภท.....จำนวน.....

.....พักเจ้าพนักงานท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลหาดยาย โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบกิจการว่า.....ตารางเมตร.....
.....พื้นที่ประกอบการ.....หมู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....ถนน.....
.....จำนวนคนงาน.....คน ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....
.....ตำบล/แขวง.....สถานที่ใกล้เคียง (ชุมชน/สถานที่ราชการ).....
.....โทรศัพท์.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาพร้อมนี้ คือ

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอ ฯ และเอกสารหลักฐานที่แนบมานี้ เป็นความจริงและถูกต้อง
ทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาต
(.....)

ค. จำนวนเกินกว่า 40 ตัวขึ้นไป	300	
-------------------------------	-----	--